

ע"פ 6533/16 - אביבית עובדיה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 6533/16

כבוד השופטת ע' ברון
אביבית עובדיה

לפני:
המעוררת:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד ב-ת"פ 3667-07-15 שניתן ביום 19.7.2016
על ידי כבוד השופטת מ' ברנט

א' באלול התשע"ו (04.09.16)

תאריך הישיבה:

עו"ד קובי סודרי
עו"ד עודד ציון

בשם המעוררת:
בשם המשיבה:

החלטה

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצוע תחילת עונש מאסר של 28 חודשים לריצוי בפועל שהושת על המבקשת בגזר דין מיום 19.7.2016 ב-ת"פ 3667-07-15 (כבוד השופטת מ' ברנט). בהמשך לכך קבע בית המשפט המחוזי כי המבקשת תתייצב לריצוי מאסרה ביום 4.9.2016, ובהחלטתי מיום 23.8.2016 קבעתי כי בשלב זה תחילת ריצוי עונש המאסר יעוכב עד למתן החלטה אחרת.

2. המבקשת (היא הנאשמת 2 בכתב האישום) הורשעה על פי הודאתה מיום 19.4.2016 בכתב אישום מתוקן המייחס לה עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין וכן עבירה של ייבוא, ייצוא, מסחר ואספקה של סמים לפי סעיפים 13 בצירוף 19(א) לפקודת הסמים (2 עבירות). יצוין כי הנאשמים 1 ו-3 באותו כתב אישום הורשעו על פי הודאתם ביום 10.5.2016. הנאשם 1 הורשע באחזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף

עמוד 1

7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים; ייבוא, ייצוא, מסחר ואספקה של סמים (3 עבירות) לפי סעיפים 13 בצירוף 19(א) לפקודת הסמים; ועסקה אחרת בסם. נאשם 3 הורשע על פי הודאתו בעסקה אחרת בסם, עבירה לפי סעיפים 13 בצירוף 19(א) לפקודת הסמים; וניסיון לייבוא, ייצוא, מסחר ואספקה, עבירה לפי סעיפים 13 בצירוף 19(א) לפקודת הסמים. על נאשם 1 הושת עונש מאסר בפועל למשך 36 חודשים, ועל נאשם 3 הושת עונש מאסר בפועל למשך 22 חודשים.

3. המבקשת הגישה ערעור על גזר הדין ובד בבד את הבקשה לעיכוב ביצוע שלפניי. עיקר הערעור נסב על הטענה שבית המשפט המחוזי לא נתן משקל מספיק לשיקולי השיקום ונסיבותיה האישיות של המבקשת, וכן ששגה גם ביישום עיקרון "אחידות הענישה" כאשר לא שקל כראוי את היחס בין מעשי המבקשת ונסיבותיה לבין אלו של שני הנאשמים האחרים; ועוד נטען שהיה על בית המשפט המחוזי להתחשב בתקופת מעצר הבית המלא שבו שהתה המבקשת. המדינה מצידה מתנגדת לבקשה.

4. אינני סבורה שעל פניו יצאה שגגה תחת ידי בית המשפט המצדיקה את עיכוב ביצוע גזר הדין, כאשר ככלל יש לבצעו ללא דיחוי; ודומני, ללא שאקבע מסמרות, שגם אם יתקבלו איזה מטענותיה של המבקשת בערעור, עדיין היא צפויה לתקופת מאסר לא מבוטלת. בית המשפט נתן דעתו לשיקולי השיקום תוך התייחסות מפורטת ומפורשת לנסיבותיה האישיות של המבקשת. אשר לעונשם של השניים האחרים – עונשו של נאשם 3 נגזר בעסקת טיעון גם לגבי העונש, שאומץ על ידי בית המשפט, ומכל מקום חלקו במעשים נשוא כתב האישום קטן משל המבקשת; ובהתייחס לנאשם 1, בית המשפט החמיר עימו לעומת המבקשת, ובכך נתן ביטוי ליחסיות שביניהם. אשר למעצר הבית שבו הייתה נתונה המבקשת, אין בכך כדי להשליך לא על מתחם הענישה וגם לא על גזירת העונש במסגרתו. יצוין עוד כי המבקשת מצויה לדבריה בטיפול הפריה, אולם מהמסמך היחיד שהוצג בפניי במהלך הדיון היום לא ניתן ללמוד דבר מעבר לכך.

בהינתן כל האמור, איני רואה מקום להורות על עיכוב ביצוע למעט היענות לבקשתה החלופית של המבקשת, והיא דחיית מועד תחילת ריצוי עונש המאסר עד לאחר תקופת החגים, ולכך אף המשיבה אינה מתנגדת. משכך אני קובעת כי מועד תחילת ריצוי מאסרה של המבקשת יידחה ליום 30.10.2016 ובמועד זה תתייצב המבקשת לתחילת ריצוי עונשה בנווה תרצה לא יאוחר מהשעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותה תעודת זהות או דרכון. על המבקשת לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיזן מוקדם, עם ענף אבחון ומיזן של שב"ס.

בנסיבות העניין מתבקשת המזכירות לקבוע את הערעור בהקדם ככל שיומן בית המשפט מאפשר.

ניתנה היום, א' באלול התשע"ו (4.9.2016).

ש ו פ ט ת